

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. De significatione Nominis Mariæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

amare te, dicit devotus hic Pater,
os meum velle laudare te, intello-
rum meum velle contemplari te,
linguam meam velle precari te, &
animam meam totam velle esse

tuam: recipe illam, custodi illam,
defende illam, conserva illam,
perire non potest constituta
in manibus tuis.

**
*

ARGUMENTUM.

De significatione Nominis *MARIÆ*.

ARTICULUS II.

TAm mediâ ex parte mihi factum fuerat satis, intelligendi originem tam nobilem Nominis *MARIÆ*; sed expectabam, an ulterius explanaturus mihi non esset veram ipsius significationem: Et ecce interrupti sumus à catervâ quâdam parvorum puerorum, qui omnes Angelorum more incedebant amicti, suosque dirigebant gressus versus Oratorium quoddam sanctissimæ dedicatum Virgini, quod distare nobis videbatur circiter milliario, super verticem alicujus collis, circumdatum parvulâ sylvâ arboribus admodum confertâ, veluti coronâ quâdam naturali, cantantes *Regina cæli*, sed voce tam suavi, & animata nescio quo spiritu tam divino, ut dubitarem, an non essent reipsâ Angeli è cælo; hinc harmoniæ hujus dulcedine illecti, prorsus oblitum sumus nostri colloqui, quoad oculis nostris ipsos insecuti, intrantibus ipsis in sylvam, eos ex aspectu perdidimus nostro; unde & nobis revertentibus ad

nos, Comes meus ita suum prosequutus est discursum.

Vides, inquit mihi, hos pueros docere te, quod nōsse cupiebas id est, veram significationem Nominis *MARIÆ*. Jam parabam tibi dicere illam, cum didicerim illam è S. Chysologo & S. Anselmo, qui inquirentes in origine Syriacâ & Hebraicâ invenerunt, quod *MARIA* significet Dominam, vel Reginam, vel supremam, vel dominantem. Et sic ipsissima est veritas, quod ipse dominetur ubique velut suprema in cælo & in terrâ, & in ipso etiam inferno. An deduci à me vis in omnes tres imperii sui ditiones, ad videndum ibi dominum ipsius supremum.

Ascendamus imprimis animo in cælum, videbis refertum id non esse, nisi Regibus & Reginis: nemo enim admittitur in hanc æternarum deliciarum regionem, nisi verbis hisce magnificis in Evangelio exaratis: Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi.

Nomen *MARIÆ* significat Dominam, sive supremam.

Math. 25.
v. 34.

Luc. 11.

di. Et hanc promissionem luculenter facit fidelibus servis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. O amabilis Pater! o magnificentia divini hujus Magistri, ratione hac facientis Reges e servis suis: solus DEUS de servis suis decrevit facere Reges.

Verum si omnes beati sint totidem Reges & Reginae, verè possidentes ingens regnum à DEO, non nisi solius sanctissimæ Virginis est, supremam esse Dominam & Reginam absolutam in toto Filii sui Unigeniti regno, totus numerare subditos, quot universum regnum numerat vertices coronatos. Audiens hæc verba, gaudio simul & admiratione, quæ in meo legere erat vultu, hæsi attonitus: Et Dux meus id observans ac metuens, ne essem ex indiscretorum illorum Zelantium numero, quos tantus corripit timor, ne abripiatur quidquam è supremo dominio, quod non nisi ad solum DEUM spectat, interim non metuentes, ne subtrahant Matri DEI id, quod omni jure debetur ipsi: Non, inquit mihi, non metuas, me aliquid proferre, quod inferat injuriam supremæ magnitudini & magnificentiæ DEI.

Excellentia Beatissimæ Virginitatis affert plus splendoris Excellentia DEI.

Dum dico MARIAM Dominam, non dico illam omni subjectione immunem, aut æqualem esse DEO, dicerem blasphemiam. Sed quando Filius suus Unigenitus

elevavit ipsam usque ad sublimitatem imperii sui, nihil imminuit ex propriâ gloriâ suâ. Salomon nihil amisit magnificentiæ & absolutæ potentiæ suæ, quando admisit Bethsabæam suam Matrem ad dexteram suam, & infociam regni sui: potius ex hoc novus accessit splendor gloriæ ipsius, quam æternitati transcripsit in memoriâ hominum: magis adhuc verum est, non esse imminutionem, sed potius augmentum summæ magnificentiæ JESU Christi, quando hanc usque ad propriam Matrem suam vult dilatari.

Nonne videmus, quod sancta Ecclesia, fidelis interpret inter intentionum JESU Christi, adorandi sponsi sui, plenâ voce certando laudes Beatissimæ Virginis, appellat ipsam Reginam Angelorum, Reginam Patriarcharum, Reginam Prophetarum, Reginam Apostolorum, Reginam Martyrum, Reginam Confessorum, Reginam, Virginum, & tandem Reginam Sanctorum omnium. Cum ergo ipsa sit illorum Regina, uti palam fatetur sancta Ecclesia, quæ desistere à viâ veritatis non potest, cum negatur à spiritu sancto, an jus non habeat suum in ipsos exercendi imperium? an obligati ipsi non sint ad exhibendum illi omnem obedientiam, & cuncta homagia, quibus tales subditi tali obstringuntur Dominæ? Felix anima, cujus ipsa curam suscipit

Exer
pote
supr
Sanct
Virg
Ang
Sanct

Omnes
Sancti &
Angeli
nuntur ob
dire san-
ctissima
Virgini

Sig
regn
lia.

ac protectionem; siquidem si ali-
quã oppressi fuerimus angustia,
ipsa deportare potest talem san-
ctum, vel talem Angelum à DEO,
quem voluerit, ad liberandum
nos ex illa.

Ipsa est, quæ misit S. Joan-
nem Evangelistam ad instruendum
magnum sanctum, Gregorium
Thymaturgum, circa mysterium
sanctissimæ Trinitatis, uti refert
S. Gregorius Nyssenus in vitã
ipsius. Ipsa deputavit expressè
sanctum Mercurium ad exuendum
vitã Julianum Apostatam, & li-
berandum ab ipsius tyrannide Ec-
clesiam, eo tempore, quo ma-
jori in ipsam debacchabatur cru-
delitate, uti testatur S. Gregorius
Nazianzenus. Ipsa misit Ange-
los è cœlo, ad extinguendum in
Urbe Romã pestilentiam illam
horrendam, quæ depopulabatur
ipsam temporibus S. Gregorii
Papæ, qui etiam in gratiarum
actionem pro tanto exhibito be-
neficio ipsimet replevere acrem
carminibus lætitiæ, primi omnium
præcinendo Antiphonam illam
tam magnificam, quam Ecclesia
ipsi semper exin cecinit lætitiæ
Paschali tempore: *Regina cœli
latere, Alleluja, quia, quem me-
ruisti portare, Alleluja, resurrexit
sicut dixit, Alleluja.* Et Sigonius
assumat, quod S. Gregorius vi-
dens Angelum exterminatorem
suum restituisse vaginæ gladium
in medio harmoniæ hujus Angeli-

cæ, addidisse ultimum hunc ver-
siculum: *Ora pro nobis DEUM,
Alleluja.*

Revertamur nunc è cœlo in
terram. Videbis ipsam & hic
ratione prorsus admirabili supre-
mum suum exercere dominium.
S. Cyrillus Alexandrinus in magni
ficio & celebri sermone, quem
dixit in laudem ipsius coram toto
Concilio generali Ephesino, in-
trodixit ipsam dicentem. *Per me
reges regnant*, id est, per me Re-
ges obtinent & suas retinent ac
conservant coronas. Et hæc ap-
plicatione verborum scripturæ, quæ
literaliter intelliguntur de divinã
sapientiã, cum plausu fuit excepta
ab omnibus Concilii Patribus.
O Reges terræ, quanta vestra
foret felicitas, si agnoscere posse-
tis magnam hanc, maximique
momenti veritatem, & verò gra-
titudinis affectu, vestra diadema-
ta, vestras coronas, & vosmet-
ipsos prosterneretis ad pedes ejus,
uti S. Stephanus piissimus hic Rex
Ungariæ, proclamans ipsam om-
nium ditionum suarum absolu-
tam Reginam, seque agnoscens
primum ipsius subditum, non
aliud intendebat, nec contende-
bat aliud, nisi ut extenderet ubi-
vis gloriam ipsius post illam Filii
sui, nec nisi juxta utriusque men-
tem suis jussa daret populis.

Si affirmari potest, regnare
ipsam velut dominam in toto im-
petio JESU Christi, nempe cœ-

Exempla
potentiæ
supremæ
sanctissimæ
Virginis in
Angelos &
sanctos.

omnes
sancti &
Angeli
in
terris
sanctissimæ
Virginis

Sigonius de
regno Ita-
liæ.

Reges ter-
ræ sunt
subditi
sanctissimæ
Virginis.

lo, an id dici non possit in toto illo, quod possidet in terrâ? siquidem quam mundi Christiani invenias partem, ubi non majori honore post Filium suum Unigenitum afficietur ipsa quam omnes alii Sancti? Quot numeres Ecclesias supremo cultui Numinis, sub Nomine Sanctissimæ Virginis dicatas? Quot sacella? quot oratoria? quot ordines Religiosos? Quot confraternitates, quarum speciale institutum est ipsius invigilare servitio, Verùm hic locus non est loquendi de cultu, qui ubi vis terrarum exhibetur ipsi; Est argumentum, quod requirit unam vel plures Consultationes integras.

S. Bernard.
Senens.

Denique si descendas animo in infernum, videbis, extendere se quoque dominium ipsius in abyssus illas infortunatas; Et ideò S. Bernardinus Senensis, inter ferventissimos ipsius servos nulli secundus, & pulcherrimum Seraphici Ordinis ornamentum attribuit illi hæc Ecclesiastici verba: *Gyrum cæli circumivi sola, & in profundum abyssi penetravi.* Gyrum cæli circumivi sola: Ecce supremum dominium, quod exercet in cælo, & profundum abyssi penetravi; ecce illud, quod exercet in inferno.

Sed infernus, Inquiebam ipsi, est locus terribilis, ubi omnes exercentur rigores severissimæ justitiæ DEI, nunquam nominari audivi

Sanctissimam Virginem Matrem justitiæ, sed semper Matrem misericordiæ, vel Matrem divinæ gratiæ: vix persuadebis mihi, quidquam inveniri rigoris in dominio Sanctissimæ Virginis.

An igitur non observasti, re-
posuit mihi, quænam fuerit sententia, quam pronuntiavit ab initio mundi DEUS in rebellionem hominis peccatoris, quæ condemnatus fuit ad mortem, pœnâ reverâ satis rigidâ & severâ; cui implexa quoque fuit fœmina, cum ulteriori comminatione, quod paritura esset in dolore filios. Sed serpens, vel ut melius dicam, Diabolus, speciem hujus, animalis indutus, cum primus fuerit mali auctor, erat quoque magis reus, sicque magis severo condemnatus est supplicio: Putatis hoc forsitan esse infernum? Non condemnatus enim jam fuerat ad illum ob peccatum propriæ suæ superbiæ; sed malitia ipsius, quæ stimulabatur ad seducendos primos nostros parentes, quæque aperiebat januam tot criminum millionibus, quæ insecuta sunt primum peccatum, ad quod ipse induxit, merebatur supplicium ratione quâdam ipso crudelius inferno.

Hem! quid esse potest hoc tormenti, interrogabam ipsum, totus attonitus ex eo, quod dicebat? Hoc est, portare pondus æterni odii Sanctissimæ Virginis:
Inimicus

Sanctissima
Virgo ha-
bet sum-
mam po-
tentiam in
totum in-
fernum.

Mag
sup
dæ
est
se i
nun
ped
San
Vir

Inimicitias ponam inter te & mulierem: privari visione DEI, & videre se scopum odii ipsius, est essentialia damnationis suae; sed privatam esse dulci compassione Matris misericordiae, seque aspiciere objectum indignationis suae aeternae, summum inferni sui culmen constituit & fastigium. Quare hoc? quia superbia ipsius magis adhuc fuit humiliata, dum videbat se sub pedibus humillimae ex omnibus creaturis, quam dum contrarium se sentiebat sub brachio omnipotentis DEI. Tormenta, quibus haec illum divexat, sunt ipsi intollerabilia. In primis, quia in purissimo ipsius utero ad impletum est ineffabile mysterium Incarnationis, ubi nostra natura humana elevata est infinita ratione supra illam Angelorum in Persona JESU Christi, haecque praereminentia causa exitit invidiae, rebellionis & damnationis malorum Angelorum, juxta mentem plerorumque Sanctorum Patrum.

Secundo, quia ipsa se opposuit universaliter omnibus perniciosis consiliis & machinationibus demonum, frustrans ipsorum expectationem innumeratum respectu animarum, quas sibi habet devotas, quasque in suam accipit fidem & curam; eripiens alias ex unquibus illorum per potentem intercessionem suam; confundens omnes haereses, quas nunquam non suscitant, ut demoliantur,

summeque affligant Ecclesiam, cujus ipsa est Mater, sicut JESUS Christus illius est Pater. Unico verbo, odia & ultiones justae Sanctissimae Virginis adversus totum infernum omnia complectuntur tempora, cuncta loca, & omnia damnanda ipsorum consilia. *Inimicitias ponam &c.* Sanctus Bonaventura adinvenit odia haec lethalia exprimi in Nomine MARIE, quod interpretatur amarum mare: Dicit, quod sicut Pharaon submersus fuit in mari rubro eum toto exercitu suo, ita diabolus & omnes infernales catervae suffocantur potenti protectione, quam MARIA exhibet adversum ipsos cunctis hominibus; Et sic exercet ipsa supremum dominium suum non minus in miserandis hisce abyssis, quam in caelo & in terra.

Verum inimicitiae sunt reciprocae; siquidem si ipsa odit totum infernum, o DEUS! quantum totus infernus odit ipsam, & suam adversus ipsam accendit rabiem? Nonne cernimus, absque intermissione exstimulare ipsam ingentes reproborum copias, ut opponant se honori, qui ab universa Ecclesia exhibetur illi? Alij omnino palam & tanta cum impietate, quae cieat horrorem auribus; alij magis dexterè & tectè, sub specioso obtentu, rescindendi nimium devotionis, qua honoratur, excessum; sed omnes eodem ducti spiritu, ut implacabile, quo

S. Bonavent. in specul. Virg. lib. 3.

Dæmones oderunt summè Sanctissimam Virginem.

Magnum supplicium demonum est, videre se in aeternum sub pedibus Sanctissimae Virginis.

infernus prosequitur ipsam, in opus deducant odium. Non invenio signum magis palpabile animæ colludentis cum dæmone, quàm esse inimicum vel apertum vel occultum Virginis Sanctissimæ.

Videbam Comitem & viatorem meum deduxisse me longius,

quàm credideram, circa originem & significationem Sanctissimi Nominis MARIE. Et timebam, ne suæ mihi factæ oblivisceretur promissionis, de exponendâ virtute, quam inclusam affirmabat in sanctissimo hoc Nomine; Et hanc ob rem interrogavi ipsum

ARGUMENTUM.

Quenam sit potentia & virtus Sanctissimi Nominis MARIE.

ARTICULUS III.

AN igitur verum est inesse verbis virtutem aliquam? an verum est, pronuntiatum aliquod nomen posse producere aliquid? An dubitas de hoc? respondit mihi. Nonne cernis quatuor verba pronuntiata à sacerdote supra pariem, habere virtutem convertendi illum realiter in Corpus JESU Christi? Et hoc tam certum est, ut articulus sit fidei? An dubitas de veritate, quæ refertur in actis Apostolorum? Sanctus Petrus pronuntiavit Sanctissimum Nomen JESU supra quendam claudum, quem jacentem invenit ad portam templi, & illic contulit illi gressum, & rectè fecit ipsum ambulare. Requirebat hic miser Eleemosinam ad portam, & Apostolus respondit ipsi, non esse sibi

Sanctissima
Nomina
JESU &
MARIE

nec aurum nec argentum, nec alium thesaurum in terris, nisi solum sanctissimum Nomen JESU, quod complectatur in se omnium miseriarum humanarum remedium; quem S. Chrysostomus loquentem introducit hisce verbis: *Mibi Christus in suo Nomine argentum & aurum reliquit suum;* Et mox desumptâ exinde sanitate, ceu Eleemosynam hanc contulit huic infirmo. An abnuas denique veritatem innumerabilis numeri repentinæ sanitatum, & aliorum miraculorum, quæ facta esse exploratum est cunctis labentibus sæculis, admirandâ virtute Sanctissimorum horum Nominum JESU & MARIE. Credebam equidem, dicebam ipsi, video tamen superstitionis eo, argui illos, qui impertiendi sanitatem

miram lo
beat virt
tem.

S. Chry
stomus.

Tria
boru
nora,
virtu
rum.